

Any I

Núm. 10

Catalunya

Revista

Literaria

Catalana

Angel Guimerà

Preu: 25 cèntims

CASA BASTIDA

Passeig de Gracia, 18

Gran Bazar de Sastreria estil Nord-americà

En els moments actuals, amb l'impuls de les grans baratures, s'ajunten els millors estímuls, i es quan el lliuhiment mercantil ofrena les millors ventatges al comprador.

Nosaltres oferim una baixa de preus que, amb comparació als de l'any passat, han sofert un 50 per 100 de rebaixa.

SECCIÓ DE SASTRERIA CONFECCIONADA

Trajos, des de 70 ptes. Abrics, des de 80 ptes. Impermeables, des de 35 pessetes. Gabardines, des de 50 ptes. Pantalons, des de 7'95 ptes. Nostres trajos son confeccionats amb tanta cura, com els fets a mida, amb telas de *Gran Chic* gust i tall anglès.

SECCIÓ A MIDA

En aquesta secció, i amb im-millorables robes de *Gran Chic*, tenim establerts els preus següents: des de 50, 60, 75, 90, 100 i 125 ptes. els millors. Dins d'aquests preus podem confeccionar trajos, abrics, gabardines i altres robes, tant de sport com d'etiqueta, per dit motiu hem adquirit a París «L'homme Chic» de la casa Rossuth, col·leccions extensíssimes de figurins per home, amb tota classe de robes de sastreria.

SECCIÓ DE CAMISERIA

Camises confeccionades des de 4'95 ptes. Camises a mida de madapolam Vidua Tolrà, a 10 ptes. amb *petxera* piqué. Calsotets des de 3'50 ptes. Colls des de 0'50 ptes.

GÈNERES DE PUNT

Mitjons, des de 0'50 ptes. Mitjons seda, des de 3'50 ptes. Bufandes llana, des de 2'95 ptes. Botins, des de 3'50 ptes. Borceguins, des de 25 ptes. Sombreros, a 9'95 ptes. Guants, des de 1'95 ptes. Pijames, des de 9'95 ptes.

Lo mòdic dels preus no'ns priva d'obsequiar, segons la compra, a nostres clients amb diferents regals. Els que des de fora volen servir-se de nostre casa, remetent 0'50 ptes. en segells de correu, l'hi enviarem, mostres, catàleg, centímetre i un sistema que permet pendres la mida per sí mateix.

Catalunya

Revista Literaria Catalana

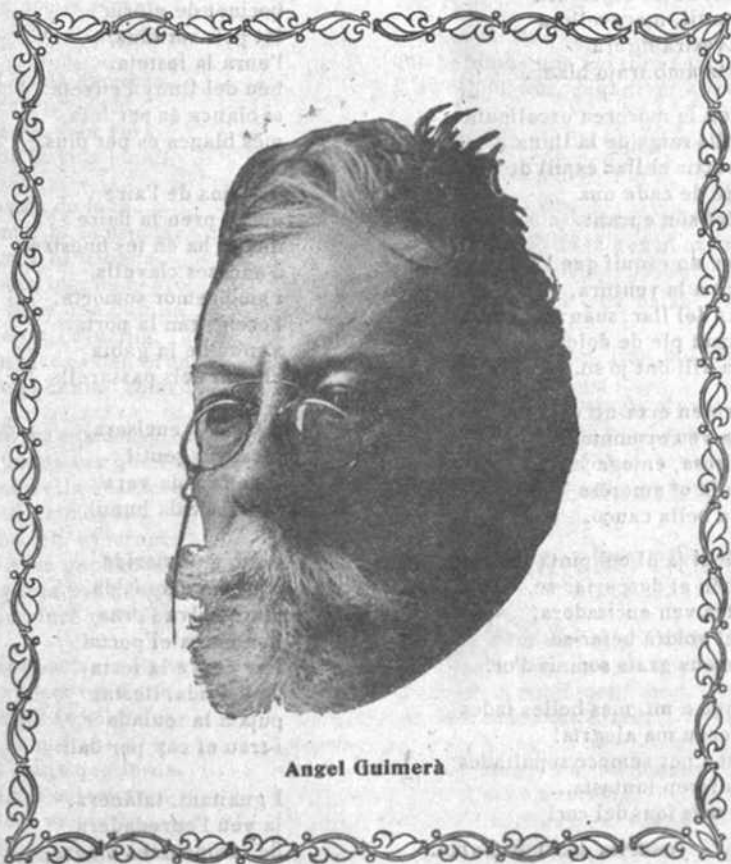
Portaven de tots els Jocs Florals i concursos literaris de Catalunya. Es publicarà cada quinze dies

Director Literari **ANTONI OLLÉ I BERTRÁN**

SOSCRIPCIÓ: Barcelona, trimestre ptes. 1'25 - Fora, trimestre ptes. 1'50

Redacció i Administració: **COTONERS, 6, entresol**

NOSTRES POETES

Angel Guimerà

Ombres del passat

Misteriosa mansió! de ta grandesa
tan sols resta'l record:
oh tül que un jorn somniares la bellesa
hostatge de l'amor!

En tos jardins ombrívols, algún dia
cants d'amor i ardidesa,
i el sò perlat del riure d'alegría,
esclats de juvenesa!
hi varen ressonar.

I ara en la solitud; oh belles fades
que hi regnaren un dia!
en dolç insomni jo he ressucitades
la vostra fantasia,
i el goig d'aquell aimar.

Vos veig entre'l rematje, vaporosa
perdent-se'n l'espessura
la silueta gentil, maravellós
de la vostra figura
coberta amb traço blanc.

I quan baixen la màrbrea escalinata
als bells raigs de la lluna,
que ha convertit el llac espill de plata;
admiro de cada una
el dolcíssim encant.

A rebrens ve un esquif que l'amor guía,
i anant a la ventura,
al ser endins del llac, suau melodia
d'un cant ple de dolçura,
arriba allí ont jo sò.

Vibra segura en eixa nit callada
vostra veu armoniosa,
i la brisa frísosa, enjogaçada,
arreu fa oi amorosa
vostra bella cançó.

Mes ai! callen! ja al cel pinta l'aurora,
i el món al despertar-se,
ofés de vostra veu encisadora;
crudel voldrà befar-se
dels meus grats somnis d'or!

Veniu! torneu a mí, mes belles fades
que foreu ma alegría!
Veniu! resteu per sempre sepultades
doncs foreu fantasia...
en lo més fons del cor!

JOSEPH ROSICH COTULI

De la vida vera, de la vida humil

Lema: Caseta bonica.

Caseta encisera,
caseta gentil,
de la vida vera,
de la vida humil.

Caseta bonica,
de teulada xica,
blancó immaculada
sota un cel ben blau,
esclat d'alegría,
de llum i harmonía,
niuet de dolçures,
blanc estoig de pau.

Llar assoleuada,
neta i endressada,
bocinet de glòria
fet pels serafins;
l'eura la festeja,
neu del lluny l'enveja:
si blanca és per fóra,
més blanca és per dins.

Joguina de l'aire
que li pren la flaire
que hi ha en les finestres,
d'encesos clavells,
i amb remor somorta,
l'oreig, ran la porta,
s'endú de la gàbia
el cant dels passarells.

Caseta encisera,
caseta gentil,
de la vida vera,
de la vida humil.

Amb gaia florida
d'aroma exquisida,
maresselva l'orna
i enmarca el portal.
Per veure la festa
de l'eixida, llesta!
puja a la teulada
i treu el cap per dalt.

I guaitant, tafariera,
ja veu l'enredadera
de campanetes blaves,

d'esquellerincs d'argent,
i aquelles coloraines
d'uns follets que com daines,
penjats, follament dancen
al dolç compàs del vent.

Follets que deliren;
geranis se'ls miren,
vestits d'esmeragda,
no els manca un rubí
i senten frisança
per ésser a la dansa
que el sol orifica,
i ha dut el matí.

L'èixida és bonica
tot'ella musica,
rublerta de joia,
de llum i color;
el riure hi esclata:
rejolí de plata,
cantarella eterna,
rims del brollador.

Caseta encisera,
caseta gentil,
de la vida vera,
de la vida humil.

Caseta de fada,
l'amor hi té estada,
l'amor hi triomfa,
l'amor que bé hi viu!
Jo hi sé una pubilla
feinera i senzilla,
ben maca i ben bruna
que hi canta i somriu.

Per tot enamora!...
Hi ha un cor que l adora;
si el d'ella l'estima,
l'estima més ell:
L'ha feta esperança
de nova gaubança,
l'ha feta promesa
d'un viure més bell.

Anant-se'n, la lluna
l'ha vista tot d'una
quedar-se soleta...
... l'amor se n'hi va...
La lluna que torna,
del cel on sojorna,
soleta veient-la,
li ha dit:—Tornarà!

I amb ell a la vora,
ditxosa aquella hora,
que és ell que li parla
d'un goig genuí...
Li parla a l'orella...
riu, ella, vermella...

Videta xiroia:
quan has de vení?

Silenta nit serena és arribada
servant encara l'última alenada
d'un dia esplendorós que ja ha finat,
i d'ell té suau claror per la caseta
tan xica, tan bonica, blanca i neta
que té en una finestra un brill daurat.

Llumet que ve de dins, oh, deixa vesper-
[tina;
tan sols de fora estant ja s'endevina
que hi nimba una ventura sense fi.
L'airet, jugant, jugant prop de l'enreda-
[dera,
pregunta an els clavells, i aviat s'enterra
qu'és que ha baixat del cel un seraff.

I arreu, arreu escampa amb veu baixeta
la fausta nova; de la gentil caseta,
d'aquella llar feliça, l'adveniment excels;
tot ne parla amb veu baixa, que l'angelet
[fa nona,
i mentres ve el nou jorn portant l'enhora-
[bona,
riuen allà en l'atzur tots els estels!...

JOAN PIQUET CAMPRACIÓS

A un clavell roig

Flor d'excelsa flaire,
flor d'encés carmí,
tú perfumes l'aire
que besa'l jardí.

Prop teu, rosa magna
adora ta vida,
ta vida qu'et sagna;
prò no vol sè ardidia

de dir-te l'amor
que sent, qu'amb dolor,
de tú ha pressentit:

que ta gentileza
vols dà a una bellesa
qu'et dugui en son pit.

JOAN PORTA I ESTANY

SOMNI

Era una nit molt serena
en que la lluna brillava.
Una barca s'emportava
mar endins, dos cors amb pena.

Sentadets, sens dir ni un mot,
dintre la barca ens gronxavem
l'un a l'altre ens contemplavem
sens dir res, prò dient-s'ho tot.

Ni una remor pertorbava
el silenci de la nit
sols sentiem nostre pit,
que glatia i sospirava.

La teva amorosa veu
trencant els meus pensaments,
digué amb paraules ardents:
—¿M'estimas molt, amor meu?—
—¿Que si t'estimo? ¡Amb follia!
tant que si aqueixes estrelles
que veus, et semblessin belles,
tot seguit te las duria.

Fou un instant de passió.
Los teus ulls d'amor ploraren,
nostres llavis se juntaren
i varem fense un petó.

La tempesta ja arribava.
un llampec creua l'espai
fent-nos tremolar d'esglai.
La lluna ja s'amagava.

El vent i el trà, com lleons
bramaven tant com podien.
Les onades empenyien
la barca per tots cantons.

I una d'aquestes, ¡traidora!
donà forta sotragada;
la barca fou cap-girada,
i enfonzats tots dos a l'hora.

¡Quina angoixa! Faig un crit
creient que ofegat moria.
Obro be els ulls. ¡Qui ho diria
que fou un somni! Era al llit.

CARLES BARRIS FABRÉS

Pensaments

—En la comèdia de l'amor hi han vells
que fan de galàn jove, i joves que fan de
vell.

—El vici empobreix el cervell, envelleix
el cor, embruteix l'individu, aixala l'ale-
gria i escursa la vida de la vida.

—A voltes el sol és un espantall; puix al
eixir—quan esten llurs gegantines ales so-
bre el llunyà horitzó—, les boires fugen
esverades.

—No oblidis que l'amor i l'alegría són
dos acèrrims enemics de les malalties.

—Vols ésser feliç, humà? Abraça a la
germanor, i compare't amb un ser més pe-
tit que tú.

—Quan vegis un segador amb barretina,
descubreix-te.

—La dona és la reina de les flors; i la flor
més formosa de totes és la que engalana el
jardí de la virtut.

—L'informalitat és un gran obstacle que
obstrueix el camí dels afers.

—La millor flor que es pot regalar a un
jardiner solter, és una Rosa, una Marga-
rida... o una Hortència...

—El cinematògraf és un bruixot qui, a
voltes, corrompeix cors petits, i enfosqueix
el cervell dels grans.

—Parella enamorada: segueix l'olorós i
accidentat caminet del matrimoni sense se-
parar-se ni un sol moment de l'amor; car
aquest nin de cabells d'or, que porta el me-
dalló de la felicitat, et treurà tots els obs-
tacles que puguis trobar en ton passatge.

M. G. MIR

¡Pobre Pàtria!

Una pàtria hi havia—plena de sol
qu'els ocells a manades—hi feien vol...
¡Que ni deia de coses—el rossinyol!

Tot el goig de la vida—floria a dins
¡que li esqueia a la terra—la olor dels pins!
i el encís de les roses—i els llessamins!...

Mes ja el sol d'aquells dies—no hi resplan-
[deix!
qu'una terra més forta—ja s'en gaudeix
i d'una boira fosca—son cel cobreix!...

Li furtà les muntanyes!—[tots els poblats!
[Pagesies i viles—fins les ciutats!
i del goig del seu viure—les llibertats.

Mes encare perdura—un record constant
d'aquells jorns plens de glòria—que tot
[lluïtant
sos besavis moriren—amb pit sagnant!...

Encar serva la parla—qu'és un tresor!
una dansa formosa—tot germanor—
i una pàtria ben sola—dins cada cor!...

JOAN MARTÍ I APARICI

Amor de raça

L'història de les terres,
segella en nostra vida,
l'heroic esforç d'un poble
devant de tot un món;
l'història d'una terra,
ont tot reviu noblesa,
nascuda d'una raça
de savis i lleons.

Els homes d'aquells dies,
devant del nostre poble,
porucs i de temença
se treien el capell;
que'l cert de nostres homes,
quan d'ira s'aixecava,
marcava foll un càstic
a qui's ficava amb ell.

Tenia aquella terra,
un cor de gentilesa,
d'amor i de tendresa,
de nobles sentiments;
mes ail de qui volia,
mofar-se de la raça,
com llamps d'una tempesta
tots queien sobre d'ell.

Les terres i les aigües,
no moren com els homes,
digueu-los que vos contin
el seu esperit valent;
digueu-los que vos diguin,

els fets de mar i terra,
els fets que no s'esborren
per més que passi'l temps.
Oireu d'aquella terra,
com ferma es defensava
lluïtant tots a l'una,
devant de l'hom més gran;
un sol contra quaranta
i encare foll per l'ira,
sagnant-li les ferides.
lluïtava amb fe constant.
Mil cops els fets ne parlen
de gestes memorables,
vencen amb quatre forques
a l'hoste més tossut;
qui no recorda encare,
aquelles belles dates
del siti de Girona,
o be'l timbal del Bruch,
Que parli el vell gabaig
d'aquella heroica terra;
que digui com la fals
feria amb el seu tall;
digueu-li que vos conti
la nit per ells horrible
que sos germans moriren
tot just cantava'l gall.
Llegiu la seva gesta,
mireu-ne els segadors,
mireu a la pubilla
befada pel traidor;
i els vells com lluitaven,
folls d'ira, negre el cor;
oireu als nins cridar-ne:
[Rendir-nos! primer morts.
Així dient; una jornada,
després de lluita com cap,
d'empentes avant i enrera,
i en que tot era sagnant;
escupides ses gramalles,
els Concellers degollats,
li van fer-ne presoners
les quatre barres de sang.
Avui la fals no més talla
per fer garberes al camp,
caient la rosella pobre
com la llàgrima de sang,
del segador que tremola,
brandant la fals en el blat,
que rabíós i llençant ira
tanca'ls ulls i va segant.
Cada cop que la fals dona
recorda de son passat
aquella jornada trista

que perdé les llibertats;
tot segant ell llambregueixa
terres llunys, camins enllà,
i'ls diu amb l'ànima forta,
«mes el cor no l'heu guanyat».

J. ATELL GILBERT

Primaveral

T'he vista somrienta
devall del cirerer
com àvida abastaves
son fruit clà i primicer.

Omplies la faldada,
l'omplies amb delit
de brots i de cireres
portant-ne un ram al pit.

Si una et queia a terra
prenia-la un moixó
i havent-se-la menjada
te deia una cançó.

Tes fines mans cercaven
el fruit fresc i gemat
que ensemps tú l'engolies
amb pler i amb suavitat.

Oyes la corrandà
que canta el llaurador
darrera de l'arada
en sè al temps de sahor.

L'olor de la ginesta
com ona del serrat;
t'ha encesa i perfumada
tan prompte t'ha enconrat.

Per çò tos ulls brillaven
més clars que altres matins
i tot ton cos servava
la serenor dels pins.

Quin buit després quedava
devall del cirerer
en allunyarte airosa
pel solc més dreturer!

R. BLASI I RABASSA

Capvespre d'Istiu

Xaragall gemat
si en tens de bondat,
tot cofoi rodoles
i a l'aigua mirall,
s'hi veu tot l'estrall
d'herbei que bressoles

D'aprop ta voreda,
jo oviro l'arbreda
qu'acota son cap
al bes de l'oreig,
i el cel que somnía
ple de melangia,
n'acull son fresseig.

Esquella sonora
me canta l'hora
d'un remat que torna
de dalt el serrat,
i bella pastora
d'esguard somniadora,
mon cor abrandat.

... I amb gran devació,
el toc d'Oració
amb pler he sentit,
la casa pagesa,
somriu amb dolcesa
pel bes de la nit.

Tot ha finit...
i la volta blava
somriu de neguit.

F. CASAS I FARRÁS

L'hivernada

L'hivernada ja s'apropa,
l'hivernada ja ha vingut
l'hivernada trista i crua
que ha marcit ma joventut.

Ja no canten les ocelles
prop, propet dels seus niuets
que are totes se recullen
a l'entorn dels seus fillets.

Fins els arbres s'extremeixen
oscil·lant d'ací d'allà
i la boira tota espessa
només fa que rondinar

i en la mar les blaves ones
se redressen mal parlant
i s'emporten les barquetes
mar endins jogant... jogant...

L'hivernada ja s'apropa,
l'hivernada ja ha vingut
l'hivernada trista i crua
que ha marcit ma joventut.

CARLES SANAHUJA

De l'amor i la nit

Més que les clarors del dia
vull les ombres de la nit
quan l'amor m'és al devora
amb el pit tremoladís.
Oh, la nit, la bella amiga
del mantell espesseït!
Beneix-la ma estimada
qu'és molt bona amb tu i amb mi!

Estrenyent-nos fort les mans
contemplem com es fa nit:
com el sol s'en va a la posta
dins un foc de colors vius,
com el cel es torna negre,
com el món es va fent trist,
com s'encenen les estrelles,
com la lluna mig-somriu...
Allavors posant la testa
—hom diria un frèvol lllir
que l'hagués torsat l'horatge—
al dessobre de mon pit,
tú m'esguardes somrienta,
l'esguard tot amorosit;
i jo en veure't tan formosa
amb ton aire decandit,
dèbil, pàl·lid i manyaga,
sento neixre un dolç neguit...
I t'estrenyo entre mos braços,
i't beso fins defallir,
ma boca en la teva boca,
respirant el teu respir...

Quan la nit exten ses ombres,
oh, quin goig més infinit!
Beneix-la, ma estimada,
qu'és molt bona amb tu i amb mi!

ALBERT GALIMANY

La mort de les fulles

Poc a poc ja les fulles van perdent.
el vert color que per elles és la vida.
Poc a poc una a una van caient
ressecades i amb la pell esgrogueïda.

De bon matí quan la rosada ja caigut
deixant en elles una gota crestallina,
al degotar semblen un plor que no han
[pogut
aguantar més sobre sa faç esmeragdina.

I després quan mortes són, mandrosament,
sota'ls arbres fan un bell encatifat
fins que amb força les separa el buf del
[vent.
Pobres fulles que tant'ombra ens han donat.

MERCÉ BONIFACI

Mon pensament et vetlla

A la meua amigueta Ange-
leta Camillo, de Calella.

Quan del repós n'és l'hora, i ve la nit,
mon pensament em fuig, i en ton capsal es
[posa.

i miran-te somrient, vora el teu llit,
vetlla els teus somnis de color de rosa.

—Te closes les parpelles—, ell me diu,
—i dorm, dorm dolçament com una santa,—
i per porguer fruïr de ton caliu,
perque no'l sentis el respir s'aguanta.

I et contempla i et torna contemplar,
i em diu qu'et troba cada nit més bella,
qui? com mon pensament pogués volar
per gosar de ta llum brillant estrella.

Quan de la nit es fon l'últim estel,
i deixan-te, en mon cor mon pensament es
al veure ma ansietat i mon anhel [posa
em diu molt dolçament,—que n'és d'her-
[mosa.

LEANDRE.

Teatres

ROMEA

Va ser estrenada amb èxit l'òbreta en un acte del poeta portugués Juli Dantas, que porta per títol *1023*, traduïda per el senyor Ribera Rovira, assolint en ella els senyors Enric Giménez i Joaquim Montero un veritable èxit.

L'obra és bonica i fou molt aplaudida pel públic.

POLIORAMA

Dues obres van estrenades en aquest teatre en pocs dies, la primera fou l'obra en un pròleg i tres actes, traducció del francès, *El Regreso*, que fou ben rebuda pel públic.

Es una obra agradable i que té escenes de molt interès.

La traducció mitxaneta. Els actors be.

L'altra és l'obra en tres actes del conegut escriptor Carles Arniches, *La heroica Villa*.

L'obra en sí està be, té un argument sencillet prò està ben jugat. L'únic defecte que té és que porta alguns xistos dels que no passen, pel demés be. Dels actors, els senyors Güell i Suarez els amos. Els demés molt acertsats.

TÍVOLI

Va debutar la passada setmana en aquest teatre l'aplaudida triple Josephina Chafer

amb l'obra *La princesa de la Czarda*, en la que hi té un paper de força lluïment.

Fou molt aplaudida pel públic.

DORÉ

L'opereta *La Holandesita* que segueix representant-se en aquest teatre, porta cada dia en ell, un nombrós i distingit públic que l'aplaudeix amb veritable simpatia, tenint-se de repetir molts números en cada secció i en especial, un chor del primer acte, dos ballables i un chor del segon.

Els actors hi fan un treball excel·lent sobre tot les senyorettes Romo, Fuentes i el senyor Lacasa.

A. O. B.

CORRESPONDENCIA

R. Sellés.—Mirarém de complaurel.

L. Navarro.—Si ho arregla mirarém de aprofitar-ho.

J. B. Rodés.—Hem rebut la revista, mercés.

F. Moragas.—Serà publicat prompte.

J. Porta.—Avui va un treball. L'altre anirà aviat.

A. Torrell.—Anirà aviat.

Lluís Tierz.—Lo mateix li diém.

M. G. Miró.—Avui va un treball. L'altre anirà aviat.

Amadeu Anguera.—Arreglant-ho pot anar.

J. Andreu.—L'hi serà enviat desseguida.

Mateu P.—Passi per la redacció.

Joan Ventura.—Arreglant-ho pot anar.

P. Martí.—Anirà aviat.

Josep Vendrell.—Lo mateix li diém.

Pepet C.—Quan vulgui pot enviar-ho.

Mercé Garriga.—Anirà.

Tallers Gràfics de F. & A. Tiffon en Cta. — Carrer d'en Guardia, 9, Barcelona

VOLEU VESTIR BE I EL-LEGANT?

Encarregueu vostres
trajos a la casa

Lluís Pinyol

Jaume I, 15 (entrada Trompetes, 2, 1.º, 2.º) - BARCELONA

L'Exit del dia!!!

Solzament amb **"Dolodens"** desapa-
una desfila de pareig
al moment el mes fort mal de caixal.

Totes les families haurien de tindre un estoixet
amb pinçes, cotó **"Dolodens"** per varies
i una botelleta de vegades.

El que'l compra queda satisfet de lo poc que
costa comparat amb lo molt que val.

Sols costa **SET RALS** al carrer

Santa Ana, 23. - Barcelona

TALLERS GRAFICS

— DE —

F. & A. TIFFON EN CTA.

FUNDATS EN 1855

Proveedors de Corporacions Oficials
Entitats Bancaries i grans Indústries

TREBALLS GENERALS D'IMPREMTA, LUXE I EDICIO

Carrer Guardia, 9

BARCELONA

CUPÓ NÚM. 3

FABRICA DE GÈNERES
de
PUNT

JOSEP COLLEDEFORNIS

Salmerón. 99

Teléfono. G. 276

BARCELONA

USÉU L'ACREDITAT
LLAPICER

es

GE

PRACTIC

ELEGANT

N'hi ha també
de llargs amb
subjectador i curts amb anella

Amb cada llapicer s'entreguen al públic
24 minas de recanvi o sigui 80 centímetres
de mina tota aprofitable. Conté goma per a borrar

DE VENDA EN TOTES LES PAPERERIES